

вахася съ облацы-те, и червенникаво-то блиста-
ніе на пожара като освѣтляваше башны-те на
зданія-та, ямы-те, дорога-та, минарета-та на джа-
мін-те простирашеся до горизота. Той часъ де-
бели-те мѣдны тѣпани и краны-те (големы
свирки) на тѣлохранители-те, гремяха съ стра-
шенъ шумъ за помощъ, и конници распраснаха
сѣ въ града, като къртияха врата-та на близосѣ-
дны-те домове съ пѣлата-та, и изсиляваха жи-
тели-те съ тяжкы раны да ся притекатъ за уга-
сваніе на пожара. Осѣтихъ и азъ дѣломъ кол-
ко сосѣдство-то на велможы-те е многобѣдствено
за малы-те. Велможы-те са въ огонь, кой-то
гори и онія що хварлятъ оаміянъ, ако приближа-
тъ. Пожелахъ да убѣгна, но неходи-те на всы-
те путища бѣха затворени, и бѣ невозможно
да изида, ако, по Божій промысль, не бѣхся за-
прѣлъ камъ страна-та на харема. Женопазите-
ли-те като изваждаха жены-те на слонове,
умесниха мя; защо-то, като тѣлохранители-
те принуждаваха на вредомъ челоуѣцы-те съ
раны на бичове да тичатъ за помощъ на пала-
та-та, слонове-те съ раны на сопомы-те си при-
нуждаваха ги да ся отдалечаватъ. Тако, на-
времени гонимъ отъ онія а навремени мушканъ